

Solo reizen

HOE JE IN JE EENTJE DE WERELD TROTSEERT

LIESBETH RASKER

Inhoud

- 11 WAAROM JE (EEN KEER)
MOET SOLOREIZEN
- 15 HOE DIT BOEK TE LEZEN
- 18 WAAR IK DE MIST IN GING
TIJDENS MIJN SOLOREIZEN
- 22 *NEDERLAND & BELGIË*
- 28 *PARIJS*
- 37 OVER INPAKKEN, BACKPACKS
EN MINDER MEENEMEN
- 42 *IBIZA*
- 48 *ITALIË*
- 56 OVER VEILIGHEID, JE INSTINCT EN
VERTROUWEN IN DE MENSHEID
- 60 *ZWEDEN*
- 68 *NEW YORK CITY*
- 77 OVER EENZAAMHEID, TEGENSLAG
EN ALGEMENE MISÈRE
- 80 *THAILAND*
- 88 *VIËTNAM*
- 97 OVER VAN A NAAR B KOMEN,
HET (NIET) PLANNEN VAN JE
REIS EN JE LATEN VERRASSEN
- 100 *COSTA RICA*
- 108 *NIEUW-ZEELAND*

114	OVER HOSTELS, TOEVALLIGE ONTMOETINGEN EN VRIENDEN VOOR HET LEVEN
118	<i>SINGAPORE</i>
124	<i>MALEISIË</i>
133	OVER JE FINANCIËN, MEERDERE PINPASSEN EN GELD BESPAREN TIJDENS JE REIS
136	<i>SRI LANKA</i>
144	<i>INDONESIË</i>
153	ALLES OVER FOTO'S MAKEN, HEEL VEEL VOORBIJGANGERS EN DE ZELFONTSPANNER
156	<i>MEXICO</i>
164	<i>FILIPIJNEN</i>
173	OVER IN JE EENTJE IN DE STAD, TOERISTENBUSSEN EN JE OVERAL THUISVOELEN
176	<i>RIO DE JANEIRO</i>
184	<i>ZUID-AFRIKA</i>
192	OVER SLIMME APPS, HANDIGE BLOGS EN BEPERKT TELEFOONGEBRUIK
196	<i>CHINA</i>
204	EN DAN NOG DIT
206	DANKWOORD

Waarom je (een keer) moet soloreizen

Over waarom je een keer moet soloreizen zijn lange en gewichtige stukken te schrijven, maar uiteindelijk komt het neer op twee simpele dingen. Ten eerste omdat het ontzettend leuk is, en ten tweede omdat er weinig leuke dingen zijn waar je ook nog eens zoveel van leert en voor de rest van je leven profijt van hebt. Laten we met dat laatste beginnen.

Er worden de laatste jaren aan de lopende band boeken geschreven over hoe je minder *fucks* moet geven, hoe je zelfstandig wordt, hoe je jezelf kunt vinden, trouw kunt blijven aan wie je bent, kortom, hoe je een gelukkig leven moet leiden. Dat zijn vast allemaal heel handige boeken waar veel mensen veel aan hebben gehad, maar in plaats van dit soort zelfhulpboeken lezen kun je ook gewoon een keertje in je eentje op reis gaan, want dan leer je min of meer hetzelfde. Als je in je eentje op reis bent beleef en doorleef je namelijk lastige én leuke situaties waardoor die zelfstandigheid en onafhankelijkheid een wezenlijk onderdeel worden van wie je bent. Dat klinkt wellicht wat vaag, maar wat ik bedoel is het volgende: als jij helemaal alleen aan de andere kant van de wereld in een grote overdonderende stad wijs weet te worden uit het bus- of metronetwerk, dan kun je thuis ook in je eentje naar die verjaardag waar je niemand kent. Als jij je in je eentje die taxichauffeur met slechte bedoelingen toch zover weet te krijgen de meter aan te zetten, dan kun je ook bij je baas om opslag vragen. Als je je weet te redden uit een irritant en onprettig gesprek met een opdringerige verkoper op een verlaten stukje straat, kun je thuis ook beter voor jezelf opkomen als een vriend, vriendin of geliefde iets doet wat je dwarszit. En als jij zonder anderen in een verlaten bos in Zweden of op een piepklein Filipijns eiland zit en je opperbest weet te vermaken, zul je nooit meer afhankelijk zijn van anderen om waar en wanneer dan ook gelukkig te zijn. Reizen laat je de wereld zien, maar soloreizen zorgt ervoor dat je die hele wereld aankunt.

Dit boek is goedbeschouwd dus niet alleen een reisboek, maar het leert je indirect ook zelfstandig en zelfredzaam te zijn. En wat je tijdens het soloreizen leert, neem je mee naar huis. De zelfstandigheid en zelfverzekerdheid die ik nu heb is

NEDERLAND

BELGIË

Waar dichtbij soms al heel
ver weg kan voelen

In de historisch warme zomer van 2018 kozen veel mensen ervoor om vakantie in eigen land te vieren, en het lijkt erop dat die trend zich doorzet. Dat is ideaal voor wie solo-reizen nog best een beetje spannend vindt, want zo kun je goed wennen aan het alleen zijn zonder dat te hoeven combineren met een vreemde taal, nieuwe cultuur en onbekende plekken. Denk niet dat dat stom is, of saai, of niet avontuurlijk genoeg. Ik heb een paar van mijn favoriete vakantieherinneringen liggen in Vlieland, ooit bracht ik een geweldig leuk weekend door in Brugge, en ik heb trips gehad in België die zo bizar waren dat het net leek alsof ik ergens in een nog nooit eerder bereisd gebied was. Dus kijk niet meteen naar bestemmingen die allemaal ver weg liggen, begin dicht bij huis en maak het jezelf niet te moeilijk.

VLIELAND

Een groot deel van mijn jeugd speelde zich af op Vlieland. Jarenlang gingen mijn vader, zusje en ik elke zomer een paar weken naar dit waddeneiland op vakantie. Een beeldschoon eiland, auto-vrij bovendien, dat je het gevoel geeft even heel ver van de bewoonde wereld te zijn. We sliepen vaak in Strandhotel Seeduyn of in een vakantiehuisje, dat laatste kun je tegenwoordig heel makkelijk boeken via Airbnb. Ga een prachtige paardrijtocht maken bij Manege de Seeruyter (ook voor beginnende ruiters),

eet kroketten op brood bij strandtent het Badhuys, huur een fiets en fiets door duin en bos, ga zeehonden spotten met Vlieland Robbentochten op een speedboot waarbij je razendsnel over het water vliegt, en maak een tocht met de Vliehors Expres over een 20 vierkante kilometer grote zandvlakte ('de Sahara van het noorden'). Wandel door de Dorpstraat en bekijk de vele snoezige winkeltjes vol lokale producten en onnodige maar leuke hebbedingen en vooral: geniet van het alleen zijn. Krul jezelf na een dag buitenspelen lekker onder een deken op de bank en gooi je favoriete serie aan, of maak nog even een avondwandeling en bekijk de prachtige sterrenhemel. De volgende ochtend slaap je uit en ga je op je dooie akker naar de bakker voor een verse croissant en een krant, want tijdens zo'n solotripje Vlieland kan elke dag een zondag zijn. Omarm de rust, de stilte, en ervaar dat jij het beste gezelschap bent dat je maar kunt wensen.

DE NATUUR IN

Wat ook leuk is, is om de bestemming af te laten hangen van je verblijfplaats. Zelf ben ik erg dol op de site NatuurHuisje.nl waarbij je, je verwacht het niet, alleen maar huisjes in de natuur kunt vinden. In heel Europa, maar ook in Nederland. Er staan prachtige huisjes in dorpen waar ik nog nooit van heb gehoord (Garderen, Brummen, Siebengewald, Waterlandkerkje of Kollumerpomp), maar die

INDO

Vriendelijk, mooi en avontuurlijk land,
waar zoveel meer te zien is dan alleen Bali

NESIË

De meeste mensen die ik ken en naar Indonesië zijn geweest, hebben alleen Bali gezien. Misschien een paar kleinere eilanden eromheen, maar vaker niet. Op de een of andere manier is Bali een volledig op zichzelf staande bestemming geworden en wordt de rest van het land vaak vergeten. Eeuwig zonde, er is namelijk zo veel meer dan Bali. Er zijn fascinerende culturele gebruiken in Sulawesi, weelderig begroeide bergen op Flores, eeuwenoude tempels in Yogyakarta en waar je ook gaat heerlijke en spotgoedkope gerechten als nasi goreng, bakso, soto – de lijst is eindeloos. Indonesië heeft een sterke backpackerscultuur wat het heel makkelijk maakt om nieuwe reisvrienden te ontmoeten. Er zijn veel goede hostels, wie wat luxer wilt hoeft niet meteen kilometers diep in de buidel te tasten en lokaal reizen is goed te doen. Daarbij, waar je in Thailand soms moet oppassen voor gebieden die té zeer zijn aangetast door toerisme, in Indonesië hoef je niet al te hard je best te doen om daar te komen waar nog weinig anderen je voorgingen.

Daarnaast zijn de mensen een warm bad. Over het algemeen heb ik er altijd een beetje een hekel aan als mensen zeggen dat ‘de lokale bevolking zo vriendelijk was’, want vaak slaat dat nergens op. Mensen die in hotels, restaurants of bij tours werken zijn in eerste instantie vooral vriendelijk omdat ze daarvoor betaald krijgen. Bovendien wonen er in elk land eikels en geen enkele bevolking is in zijn geheel ‘vriendelijk’ en ‘warm’. Maar niet vaker voelde ik me wel degelijk zo vriendelijk en warm ontvangen als in Indonesië. In kleine dorpjes waar niet vaak buitenlanders komen stroomden de kinderen op me af, terwijl hun ouders wuifden dat ik vooral naar binnen moest komen. Op het grote en drukke station van Yogyakarta schoten van meerdere kanten mensen me te hulp toen ik blijkbaar voor hen overduidelijk op het verkeerde perron stond. En waar ik ook ging traden mensen me met een grote glimlach tegemoet. Een groot deel van dit boek is geschreven tijdens mijn reis in Indonesië en ondanks dat ik er bijna een maand gezeten heb, heb ik nog steeds maar een minuscuul stukje van het enorme land kunnen zien. Ik weet

---

SLAAPTIP In *Laura's Backpackers in Yogyakarta* wordt niet alleen gratis ontbijt, maar ook gratis avondeten geserveerd. Dat zorgt dat het een heel sociale plek is waar je binnen *no time* nieuwe reisvrienden hebt gevonden. Laura zelf vertelt graag over Yoga en Indonesië, en sta vooral niet raar te kijken als ze Edward, haar adoptieslang(!), op tafel legt.

SRI LANKA

Kleine parel waar het volgende
mooie strand of duizelingwekkende
bergtop altijd maar een kort stukje
met de tuktuk van je vandaan is

Toen ik een paar jaar geleden aankondigde in mijn eentje naar Sri Lanka te reizen waren de reacties over het algemeen: ‘Oh, echt?’ en ‘Zou je dat nou wel doen?’ En ook toen ik de Lonely Planet opensloeg zonk de moed me in de schoenen. In feite stond er dat alleen reizende vrouwen hun borsten nat konden maken voor een overdaad aan ongewenste mannelijke aandacht (*women travelling alone may experience uncomfortable levels of male attention*). Dat gidsen niet te vertrouwen zijn, dat je vooral nooit ’s avonds nog de deur uit moet gaan, maar áls je gaat dan in ieder geval met een groep (*Single women may be followed. Always stay connected with larger groups of people*). Eigenlijk was het een veiliger idee om gewoon niet te gaan, zo las ik tussen de regels door. Maar goed, mijn ticket was al geboekt, de voorpret in volle gang, ik ging me toch niet bang laten maken door de angst van anderen? Dus een paar maanden later kwam ik aan in een zinderend heet Colombo, de hoofdstad van Sri Lanka.

De eerste dag dat ik door de stad liep, wilde ik eigenlijk alleen maar rechtsomkeert maken naar huis. Bij elke stap die ik zette waren er tien mannen die van alles naar me riepen, overal was drukte, overal was gedoe, en overal zag ik de gevaren die Lonely Planet en anderen me hadden ingeprent. Na een dag zo

rondgelopen te hebben besloot ik die bangigheid niet de overhand te laten hebben en te dealen met de situatie. Zo ging ik toch niet nog drie weken door het land reizen? Dus in plaats van ongemakkelijk naar de grond kijken als iemand ‘Hello!’ tegen me riep, ging ik gewoon terug praten. ‘Hello! Yes, I’m fine! No from Holland! Yes, this is my first time in Sri Lanka! Have a nice day! Bye!’ En dat werkte. Want vanaf het moment dat je al die ‘uncomfortable levels of male attention’ ombuigt in ‘gezellige aanspraak van vrolijke locals’, is het opeens hartstikke leuk.

Wat volgde waren een paar fantastische weken in een fantastisch land. Geen moment heb ik me nog onveilig gevoeld, ik was blij en dankbaar voor iedereen die me spontaan uit de brand kwam helpen als ik ergens verdwaald op een busstation stond, heb m’n ogen uitgekeken naar de rijke cultuur en de bijzondere natuur, en heb bovendien stapels leuke reisvrienden ontmoet waarmee ik met sommigen nu, jaren later, nog altijd contact heb. Sri Lanka is een heerlijk reisland, óók voor de (vrouwelijke) solo-reiziger – laat niemand je wat anders wijsmaken.

COLOMBO

Wie internationaal vliegt komt aan op het vliegveld Colombo, dat stiekem eigenlijk in Negombo ligt, een stadje een uur ten noorden van Colombo. Ik had

Stel, je hebt tijd, zin en geld om op reis te gaan, maar er is niemand die mee kan. Blijf je dan thuis? Nee natuurlijk niet, dan ga je gewoon in je eentje. Solo reizen is niet eng, niet moeilijk, en al helemaal niet gek. Sinds Liesbeth Rasker in 2012 voor het eerst in haar eentje naar Mongolië ging, was ze voorgoed verkocht. Reizen werd haar grote hobby, en dan bij voorkeur alleen. Want als je alleen reist hoef je met niemand te overleggen, kun je precies doen waar je zin in hebt en je steekt er ook nog eens heel veel van op. Solo reizen maakt je zelfstandig, zelfverzekerd, en leert je dat jij genoeg bent om de hele wereld aan te kunnen. En het is vooral ook nog eens heel leuk, want wat dacht je van een rondreis door Italië, wilde olifanten spotten in Zuid-Afrika, een weekend vol kaas en wijn in Parijs of op een onbewoond eiland kamperen in de Filipijnen? Liesbeth deelt haar reizen en geeft tips en adviezen voor hoe je dat nou aanpakt, zo'n soloreis. De wereld ligt aan je voeten, en daar heb je helemaal niemand voor nodig.

*Liesbeth Rasker is freelance journalist en schrijft columns voor Lonely Planet magazine, staat geregeld aan de desk van RTL Boulevard als reisdeskundige, is eigenaar van reisblog Bag to Reality en neemt tijdens elke reis haar ruim veertigduizend Instagramvolgers mee op pad. Vorig jaar kwam haar eerste boek uit, *Pinnen in Mongolië en andere oplosbare reisongemakken*.*

**KOS
M•S**